

[Ministeren for skatter og afgifter.]

heden i forbindelse med disse gaver særlig skal være disponeret efter, om man kan få skattefordele heraf, ej heller, at jo højere en indtægt man har, jo større skattefordel får man; når man giver de pågældende gaver, er det vel såuan set ikke den rimelige motivering, når man ønsker at give støtte til disse formål. Derfor synes jeg, den idé, hr. Bernhard Baunsgaard fremfører, er værd at overveje, nemlig om man simpelt hen kan trække disse tilskud helt ud af skattesystemet, således at man fritager enhver for motiver af skattemæssig art i denne forbindelse. Men det skal nok ikke diskuteres i skatteudvalget, det er et lidt mere omfattende problem, som jeg dog synes det er værd at drøfte videre.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal bare takke skatteministeren for bemærkningerne om at ville være med til at overveje at stryge disse fradrag og til gengæld indføre det andet, som jeg foreslog; for staten, for samfundet, bliver det jo ikke dyrere, end det er i øjeblikket.

Men så vil jeg minde hr. Arne Bjerregaard om, at jeg ikke fik noget svar på, hvorfor vi skal fortsætte med et bunduretfærdigt system, som går ud på, at de store skal have større rabat end de små, oven i købet her et forslag om, at de store nu skal have 3 gange så stor fordel, som de hidtil har haft, ved at man forhøjer grænsen fra 1.000 kr. til 3.000 kr. Det er en så horribelt uretfærdig og urimelig regel, at vi sandelig ikke bør udvide den. Vi burde tværtimod være mødt med et forslag i dag om at afskaffe den øjeblikkelig. Jeg troede, det var i god kristelig ånd ikke at se på, hvor mange kroner det drejede sig om, men mere se på hensigten, men det har jeg måske misforstået.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jo, vi ser skam på hensigten, nemlig de organisationer, der har brug for pengene. Man snakker om en skattefordel, ja men hvor er den henne? Hvad enten en mand tjener 200.000 kr., eller han tjener 60.000 kr., er de penge, han giver i bidrag, trods alt væk. Jeg indrømmer, at for den, der tjener 200.000 kr., betaler staten selvfølgelig lidt mere til organisationen end for den, der har den mindre indtægt, men det er da ikke manden, der får gavn

af dette: pengene er under alle omstændigheder væk.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det synes, som om der råder nogen forvirring i hr. Arne Bjerregaards hoved med hensyn til hvordan dette virker.

Hvis en mand med 200.000 kr. i indtægt giver 1.000 kr. i tilskud, får han en skattefordel på ca. 70 pct., det vil sige, hans reelle tilskud er 300 kr.; alle andre skatteydere, der måske er modstandere af det, giver de 700 kr. Den mand, der tjener 60.000 kr. og også giver 1.000 kr. i tilskud, får derimod en skatterabat på 400 kr. og giver altså reelt 600 kr., dvs. dobbelt så meget som den anden, medens alle andre skatteydere kun giver de 400 kr. Så er det, jeg spørger, om det skal fortsætte, og om vi skal forøge denne uretfærdighed og urimelighed, for det er det, hr. Arne Bjerregaard ved at fremsætte sit forslag i dag har sagt, nemlig at i hvert fald så længe vi har fradragsmuligheden, skal den forøges til gunst for de store.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jeg forstår ikke dette med, at man skulle få en skattefordel. Ja men man skal da under alle omstændigheder betale. Jeg siger bare, at for den ene betaler staten lidt mere end for den anden, men der er da ingen, der tjener på det: pengene er da væk. Den, der har 67 pct. i marginalbeskatning, betaler naturligvis reelt kun en tredjedel af det samlede beløb, og den, der har en marginalbeskatning på 40, må selvfølgelig betale de 60. Det erkender jeg, men der er da ingen, der tjener på det, der er da ingen, der har en skattefordel. Jeg siger bare, at staten kommer til at spytte lidt mere i bøssen for de store indtægter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.